

Grad at forrykke det Grundlag eller det Resultat, der vil fremkomme ved Forslagene. Jeg er altsaa nødt til at tage alle fire Lovforslag under et, idet jeg gaar ud fra det her foreliggende Forslag, nemlig Forslag til Lov om Kommuneskat. Jeg vil da først sige, at om Lovforslaget om Statstilskud til Kommunerne, om Overførelse af 7½ pCt. af Toldindtægterne, er der blevet sagt i dette høje Ting, at det vilde danne en uoverstigelig Bom for en Revision af Toldloven, hvis det blev vedtaget. Det tror jeg absolut ikke er rigtigt. Det vil ikke danne nogen Bom for en Revision af Toldloven, men det vil gøre Kommunerne interesserede i, at Toldloven ikke bliver revideret i frihandelsvenlig Retning, men derimod vil det hjælpe meget til, at den bliver revideret i beskyttelsesvenlig Retning, og dette kan kun have mit Bifald. Jeg er Beskyttelsesmand og har aldrig nogen Sinde kunnet forstaa, at man i en Sag som Toldloven ikke stod sig ved at bruge en do ut des-Politik, men derimod skulde gaa ud fra Modsætningen, gaa ud fra, at fordi man selv intet har, skulde man berøve andre, hvad de have. Det er en nedbrydende Politik, som jeg aldrig har kunnet forstaa er rigtigt, hverken for den enkelte eller for Staten. Jeg kan saa godt slutte mig til Regeringens Forslag. Men er der nogen Sag, som jeg anser for umoden til Afgørelse i Øjeblikket, forekommer det mig, at det er Toldloven; der staar Mening lige over for Mening, og Sagen er ingenlunde udkæmpet i Befolkningen, saaledes at man kan sige, at en Revision af Toldloven i Øjeblikket er belejlig. — Endvidere er det min fuldstændige Overbevisning, at dette Lovforslag vil danne en uoverstigelig Bom for enhver Sag, der bliver knyttet til det, saaledes at det vil dødsdømme ethvert Forslag; der vil fremkomme knyttet til det. Det maa altsaa efter mine Begreber lægges til Side til bedre Tider.

Angaaende Brændevinsskattens Forhøjelse maa jeg sige, at jeg finder den Tanke, som den høje Regering antyder, at denne Lov mulig kunde tjene til Grundlag for en Revision af Alderdomsunderstøttelsesloven, uendelig tiltalende, men efter det andet Tings Stilling til dette Lovforslag maa man vel sige derom, hvad jeg før sagde om Overførelsen af 7½ pCt. af Toldskatterne, at det vil være en Bom, ud over hvilken man ikke kunde komme. Da det nu i Virkeligheden forekommer mig, at det er i høj Grad ønskværdigt at faa de andre Lovforslag, der foreligge,

gennemførte paa det Grundlag, som Befolkningen nu en Gang har tænkt sig, saa har jeg troet det rigtigt i Øjeblikket ikke at tage Hensyn til disse Forslag.

Naar jeg saa ser paa de andre Forslag, der foreligge, er det, der først falder mig i Øjnene og det Grundprincip, hvorom det forekommer mig, at disse Lovforslag ere byggede, den høje Regerings Betragtning af Hartkornsskatten. Det er udtrykt saa koncist og saa bestemt som vel muligt i Bemærkningerne til Lovforslaget om Ophevelse af Land- og Ligningsskatten, hvor det er udtrykt saaledes, at de gamle Hartkornsskatter ere en uforanderlig paa Ejendommen hvilende Kanon. Det præciseres endnu stærkere længere henne i Bemærkningerne, hvor der staar, at de ere en ved Lov for hver enkelt Ejendom fastsat uforanderlig Afgift. Dette gælder særlig Gammelskatten, men jeg skal tillade mig at vise, at dette Princip, som den høje Regering opstiller, danner det Grundlag, hvorover begge disse Lovforslag ere byggede. Naar man opstiller et saadant Princip, maa man være fuldt paa det rene med, at det vil blive trukket ud i sine Konsekvenser en Gang, naar Tidens Fylde dertil kommer. Jeg vil derfor tillade mig at gøre de, som det forekommer mig, aldeles logiske Slutninger fra dette Princip til, hvad det kan føre til. — Naar man opstiller Hartkornsskatterne, Grundskatterne, som en uforanderlig Kanon, der, fastsat ved Lov, paahviler Ejendommene, er det identisk med at gøre dem til første Prioriteter i vedkommende Ejendom. En saadan Kanon, som en Gang ved Lov er stipuleret og uforanderlig, maa kunne omsættes i Kapital, og Resultatet deraf bliver, at Staten har første Prioritet i al Landets skyldsatte Jord. Prioriteten bliver ganske vist lille, naar man kun tager Hensyn til Gammelskatten, men naar man tager Hensyn til, at foruden for Gammelskatten gælder det samme Princip ogsaa eller vil kunne komme til at gælde for Land- og Ligningsskatten — og det gælder strengt taget efter Lovforslagenes Karakter og Bygning ogsaa for de kommunale Hartkornsskatter —, bliver denne Prioritet ingenlunde lille. Og hvad vil det sige, at

Rettelse.

Sp. 299, L. 12 f. n.: efter „Kjøbenhavn“ indskydes: „og driver Næring i en Kommune.“